

7 Ἀπριλίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)

Καλλιπίου καὶ Ἀκυλίνης μαρτύρων (†304). Γεωργίου ὁσίου ἐπισκόπου
Μυτιλήνης († θ΄ αἰ.). Σάββα ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμῳ (†1948).

Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 –
Εὐαγγέλιον: Μάρκ. η΄ 34-38 - θ΄ 1.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 14 Ἀπριλίου, Δ΄ Νηστεῶν (Ἰωάννου τῆς Κλίμακος).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. στ΄ 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ΄ 17-31.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

«**ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΚΟΥΣΙΟΝ ΠΑΘΟΣ**». Ἑρμηνευτικό σχόλιο στήν ὑμνογραφία τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος τοῦ Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου. Ἡ συγγραφή ἐπικεντρώνεται ἀποκλειστικά στήν ἐξήγηση τῶν ἐξαίσιων ὑμνογραφικῶν κειμένων τῆς Μ. Ἑβδομάδος, ἔργα σπάνιας ποιητικῆς ὁμορφιάς καί δογματικῆς πυκνότητας, πού ὑποβοηθεῖ στήν κατάνυξη καί τήν πνευματική ἐποικοδόμηση τοῦ πιστοῦ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΜΕΤΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ τοῦ ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Θεοδώρου-πούλου. Ἡ ἰδιατερότητα τοῦ Ἐγκολπίου αὐτοῦ, πέρα ἀπό τό εὐχρηστο σχῆμα του, ἔγκειται στήν ἐπιτυχημένη ἐρμηνεία τῶν ἱερῶν ὑμνολογικῶν κειμένων, πού ἐτοίμασε ὁ μακαριστός Γέροντας. Ἡ 14η ἤδη ἔκδοση μαρτυρεῖ τήν ὑποδοχή πού τοῦ ἐπιφυλάσσουν οἱ πιστοί. Πολλαπλῶς ὠφέλιμη καί κατατοπιστική εἶναι ἡ ἐκτενής εἰσαγωγή.

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ, περιέχουσα πάσας τάς ἱεράς Ἀκολουθίας ἀπό τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Ἐπιμ. κειμ. ὑπό πρωτ. Κων. Παπαγιάννη (σχῆμα 17x24, πολυτελής ἔκδοση).

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ, ἐγκόλλιο πολυτελές (σχῆμα 8,5x12). Εἰσαγωγή καί ἐπιμ. κειμ. ὑπό πρωτ. Κων. Παπαγιάννη.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΘΡΗΝΟΥ, Τό πρωτότυπο κείμενο μέ μετάφραση τοῦ Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν νῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 72ον

7 Ἀπριλίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (3697)

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁ Τίμιος Σταυρός εἶναι τό ἀξιώτερο σημεῖο καί σύμβολο τῆς πίστεώς μας. Σύμφωνα μέ τήν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, τό θέλημα τοῦ Πατρός, ἡ δόξα τοῦ Μονογενοῦς, τό ἀγαλλίαμα τοῦ Πνεύματος, ὁ κόσμος τῶν Ἀγγέλων, ἡ ἀσφάλεια τῆς Ἐκκλησίας, τό τεῖχος τῶν Ἁγίων, τό φῶς τῆς Οἰκουμένης. Κατά τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ «ὄχι μόνο ὁ λόγος περί Σταυροῦ καί τό μυστήριον, ἀλλά καί τό σχῆμα εἶναι θεῖο καί προσκυνητό, διότι εἶναι σφραγίδα σεβάσμια, ἁγιαστική καί τελειωτική ὄλων τῶν θαυμασίων καί ἀνεκφράστων ἀγαθῶν, τά ὅποια προέρχονται ἀπό τόν Θεό». Ὁλη ἡ κένωση, ἡ πτωχεία, ἡ ἐξουθένωση, ἡ ὀδύνη, ὁ θάνατος, πού ἔλαβε γιά μᾶς ὁ Χριστός κορυφώνονται στόν σταυρό. Ὅλα τά ἱερά μυστήρια τελειώνονται μέ τήν ἐπίκληση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τήν σφραγίδα τοῦ σταυροῦ. Οἱ Ἱ. Ναοί, τά ἱερά σκεύη καί τά ἄμφια ἀγιάζονται μέ τόν Τίμιον Σταυρό. Δέν νοεῖται λειτουργική πράξη ἢ σύναξη τῶν πιστῶν χωρίς τήν σφραγίδα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ

Ἡ χάρις καί ἡ δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὀφείλεται ὄχι στό σχῆμα του, ὅτι δηλαδή εἶναι σταυρός, ἀλλά στό ὅτι εἶναι ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ, τό μέσο διά τοῦ ὁποίου ὁ Χριστός ἔσωσε τόν κόσμο. Εἶναι τό θυσιαστήριον στό ὁποῖο προσέφερε τόν ἑαυτό του θυσία γιά ὅλο τόν κόσμο, ὡς θύτης καί ὡς θῦμα. Στόν σταυρό ἔζησε τόν βαθύτερο πόνο, καί τόν μεγαλύτερο ἐξευτελισμό γιά ἐμᾶς. Ἐγινε «ὑπέρ ἡμῶν» κατάρα γιά να μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τήν κατάρα τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ νόμου. Ὅλο τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ, ὅλη ἡ φιλανθρωπία του συνοψίζονται στήν σταυρική του θυσία. Καί ὅταν ὁ Πέτρος συμβούλευσε τόν Χριστό νά ἀποφύγει τόν σταυρικό θάνατο, ὁ Κύριος τόν ἐπετίμησε αὐστηρά:

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34-38, θ' 1)

Τό μήνυμα τοῦ σταυροῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

«Ὑπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τά τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ τά τῶν ἀνθρώπων».

Σταυρός καὶ ἄνθρωπος

Στόν σταυρό σταμάτησε ὁ παλαιὸς αἰώνας τοῦ θανάτου καὶ μέ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, πού συνδέεται μέ τόν σταυρό, ἄρχισε ὁ νέος αἰώνας, ἡ ἐποχὴ τῆς θέωσης καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Στόν σταυρό ὁ Θεάνθρωπος Χριστός ἔλυσε τὴν τραγωδία τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ, καὶ ἐπαναπροσανάτολισε τὴν ἐλευθερία μας στόν Δημιουργό της τόν ἅγιο Τριαδικό Θεό.

Διὰ τοῦ σταυροῦ μᾶς συμφιλίωσε μέ τόν Θεό Πατέρα καὶ μᾶς χάρισε τὴν ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν μας. Διὰ τοῦ σταυροῦ συνήγαγε καὶ ἔνωσε σέ ἓνα σῶμα, τά πρώην διασκορπισμένα παιδιά τοῦ Θεοῦ. Στόν σταυρό, μέ τὴν δική Του γεμάτη ἀπό ταπείνωση ὕψωση, ὕψωσε καὶ τὴν δική μας φύση πού μέ τὴν ψεύτικη καὶ μάταιη οἴηση εἶχε καταβιβασθῆ μέχρι τόν Ἄδη. Στόν σταυρό ἀπεκάλυψε τόν ἑαυτό Του ὡς τόν μόνο εὐεργέτη καὶ

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Νέα ἐπιμελημένη ἔκδοση

Αἱ καθ' ἡμέραν Ἀκολουθία καὶ ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων, μετὰ Παραρτήματος: ὕμνων, εὐχῶν καὶ ἑορτολογίου.

(σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 304)

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: Ὅποιος θέλει νά μέ ἀκολουθήσει, πρέπει νά ἀπαρνηθεῖ τόν ἑαυτό του καὶ νά σηκώσει τόν σταυρό του, καὶ νά μέ ἀκολουθήσει. Γιατί, ὅποιος θέλει νά σώσει τὴν ψυχὴ του, θά τὴ χάσει. Ὅποιος χάσει τὴν ψυχὴ του χάριν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, αὐτὸς θά τὴ σώσει. Γιατί τί θά ὠφεληθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἂν κερδίσει ὅλο τὸν κόσμον καὶ χάσει τὴν ψυχὴ του; Ἡ τί μπορεῖ νά δώσει ὁ ἄνθρωπος ὡς ἀντάλλαγμα γιὰ τὴν ψυχὴ του; Γιατί ὅποιος ντρέπεται γιὰ ἐμένα καὶ γιὰ τά λόγια μου σέ αὐτὴ τὴ γενεὰ τὴν ἀνήθικη καὶ ἀμαρτωλή, τότε καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου θά ντραπεῖ γιὰ αὐτόν ὅταν ἔλθῃ μέ τὴ λαμπρότητα τοῦ Πατρὸς του μαζί μέ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους. Καὶ ἔλεγε σέ αὐτούς: Σᾶς διαβεβαῶ ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ ἀπό αὐτοὺς πού βρίσκονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δὲν θά γευθοῦν τὸν θάνατο μέχρις ὅτου δοῦν τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ νά ἐπικρατεῖ δυναμικά.

(Ἀπὸ τῆ νέας ἔκδοσης: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

σωτήρα, λυτρωτῆ καὶ ζωοδότη τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ κατέλυσε ὀριστικά τὸ ἔργο τοῦ διαβόλου.

Συμμετοχὴ στόν σταυρό τοῦ Χριστοῦ

Ὅμως ὅπως δὲν νοεῖται ἀληθινὸς Χριστὸς χωρὶς σταυρό, ἔτσι δὲν νοεῖται ἀληθινὸς χριστιανὸς χωρὶς σταυρό, δηλαδή χωρὶς συμμετοχὴ στόν σταυρό τοῦ Χριστοῦ. «Ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρόν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναι μου μαθητῆς». Οἱ χριστιανοὶ δὲν ἔχουμε ἄλλο τρόπο νά ζήσουμε παρά μόνον τὸν τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ τρόπο, συμμεριζόμενοι δηλαδή κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας τὴν ταπείνωση τοῦ Χριστοῦ, τὴν θυσία Του, τὴν νίκη κατὰ τῶν παθῶν καὶ τοῦ ἐγωῖσμοῦ μας.

Ζοῦμε σ' ἓναν κόσμο, στόν ὁποῖο κυριαρχεῖ τὸ ἀντισταυρικό πνεῦμα. Ἐναν κόσμο πού ἔχει ὡς ἰδανικά του τὴν εὐημερία, τὴν καλοζωία, τὴν ἄνεση, πού τοποθετεῖ τὴν ἐλευθερία ὄχι στὴν θυσία καὶ τὴν ἀγάπη, ἀλλὰ στόν ἐγωῖσμό. Ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ὑψώνεται στόν βίον τῆς Ἐκκλησίας στό μέσον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ὑπενθυμίζει σέ ὅλο τὸν κόσμο καὶ σέ μᾶς ὅτι, ὅταν διαλέξουμε τὸν σταυρό ὡς τρόπο τῆς ζωῆς μας, ὡς πολίτευμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας βίου, τότε θά ἔχουμε καὶ τὴν Ἀνάσταση. Τότε βιώνουμε τὴν ἀληθινὴ ἐλευθερία, τὴν ἀληθινὴ ἀνάπαυση μέσα στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν μας, τὴν ἀληθινὴ εἰρήνη τῆς ψυχῆς.

† Ὁ Φ. Ἀ.